

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

18. Quomodo corpus Christi vnà cum Pixide lignea, in asseruabatur, incendio circumquaque sæuiente, intactum permanserit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

ctus est à latere meo. Et ita factum erat. Venerunt quippè continuo, qui dicerent decidisse incendium, saluumque & incolume reliquisse cum claustro monasterium, tantum autem conlaterales domos siue officinas omnes cum arcis in fauillâ & cineres esse redactus. Quis hæc sperare poterat? Quis nisi Deus hoc facere potuisset, cuius auxilium multitudo populi vtriusque sexus ex vltiore Rheni littore prospectans, suppliciter & deuotissimè inclamabat? Viderunt enim plerique illorum, & hoc publicè fatètur, quia viderunt virum speciosissimum super monasterij culmen læuo latere siue cubitu innixum, & subleuatam manu dextera impetum ignis abigètem, qui iam turrim campanariam introrsum corripuerat.

Rupertus Tuitiensis eodem in libro cap. 4. & 5. quomodo corpus Christi unà cum pixide lignea, in qua asseruabatur, incendio circumquaque seuiente, intactum permanserit.

CAP. XVIII.

AVDITO hoc bono nuncio reuertebat post noctem tristem die reddito, & ecce Parochianus sacerdos Ecclesiæ, supra memorata nomine Stephanus diuulgabat, mihi maximè deuariare properans, dulce & iucundum miraculum, signum valde bonum, magnumque & euidentis vigilantis circa nos diuinæ propiciationis iudicium. Pixidem ligneam, & in ea corpus Dominicum habuerat
secus

secus altare de more repositum, in fenestra si-
ue absida introrsus in muro tegulis liguris
compacta cum ostiolo & fera. Erant autem
cum iam dicta pixide & alia vascula ad sacrū
ministerium pertinentia, videlicet alia pixis
hostias continens, non consecratas, ampulla
quoque vinaria, & ipsa stannea, & vasculum
thuris, & candelæ, & aliquid lini, quorum
meminisse nos exigit causa tanti miraculi.
Denique in illa fortitudine vehementis incē-
dij, cum non solum ipsa basilica, verum etiam
totum castelli spacium quasi vnus esset cami-
nus multo maior quam ille Babylonius ignis,
cuius flamma diffusa est supra fornacem qua-
draginta nouem cubitis, cum fragmenta quo-
que trabium ardētium decidentia, signa quo-
que metallica miro modo ardendo sponte cō-
crepantia, & concrepando ardentia, de altitu-
dine ardentis campanariæ turris excidissent
non solum fracta, verum etiam penè liquefa-
cta, & taliter prolapsa omni materia coangu-
statum intra muros basilicæ amplius sauiet
incendium, arsit simul & ipsa absida cum om-
nibus supra dictis, quæ intus erant reposita,
nimirum leuiter & citò pro magnitudine in-
cendium sicut stipula, vel quasi exiguum fœ-
ni: sola autem pixis illa cum corpore Domi-
nico incolumis & intacta permansit. Mox er-
go vbi sacerdos iam dictus accessum habere
potuit, dolens, vt fatebatur, quia cum turbare-
tur instante incendio, & aliqua exportaret,

C vel

vel exportari faceret, oblitus fuerat tollere corpus Dominicum, amouit quantotius congeriem lignorum, fauellarumque ardentium, & introspectans, reperit hoc insigne miraculum. Protinus excipiens, & cunctis videntibus, qui aderant, illud fidei nostræ sacramentum demonstrans atque diulgans, venit ad me gaudens, & suam oblitus negligentiam propter abundantiam lætitiæ, licet non sine tristitiæ nebula, pro damno quod acciderat. Nox enim quædam adhuc toto illo die erat in cordibus nostris, & quasi graui somno pressi mentis nostræ oculi nondum valebant prospicere ortum solis, id est, claritatem diuinæ præsentia fulgentem circa nos, siue in medio nostrum tribus miraculis, isto prægrandi & cæteris duobus, quæ suprâ narraui. Sequens orat dies Dominica, & ego circa horam fere tertiam perrexi, & multis sequentibus vel præsentibus locum intuitus sum, & opus virtutis consideravi admiratione dignum, cum quo & illud accedebat ad gaudium, quod altare considerabamus inuiolatum, cum cohærentes altari lapides magni, qui coram strati iacebant, fracti & in frustra diuisi essent magnis molibus fragmentorum, id est trabium ab incendio fractarum, & ardendo cadentium.

*Eusebius Casariens. Eccles. hist. libr. 6. cap. 34.
De Serapione, qui non potuit mori nisi præcepta Eucharistia.*

C A P. X I X.

Dio